

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 03 June 2010 06:00 - Last Updated Thursday, 03 June 2010 13:59

ஐந்தாம் பருவம், ஐந்தாம் பருவம், எம்மனை எவரும் சந்திக்க வரவில்லை. இதையிடும் எம்மனை பல களை விகள் எழுந்தன? ஏன் இவங்கள் இன்னும் வரவில்லை? எங்களை புகைக்கப் போறாங்களா? சந்ததியார் எங்களுக்காக ஏதாவது செய்கின்றரா? இது போன்ற களை விகளுடன், எமது உயிருக்கு என்ன ஆகும்போ என்ற பயத்துடனும் பகல் கழிந்தது. சில காலங்களின் பின்னர் தான் எமக்குத் இதுபற்றித் தெரிய வந்தது.

எம்முகாமனை முற்றுகையிட்ட எம்மனைக் கடத்தி வந்த மறுநாள் காலனை, அன்றைய அனதத்து முகாம் பொறுப்பாளர் வாசுதேவாவும், வாமதேவனும் வழமையிலே எமது முகாமிற்குச் சென்றிருக்கின்றனர். அங்கிருந்தவர்கள் நாம் எங்கே என்று அவர்களிடம் விசாரித்தவர்கள், அவர்களைக் கொட்டான்களால் ஓட ஓட தாக்கியிருக்கின்றனர். இதனால் அந்த முகாமனை மீண்டும் முற்றுகையிட்டனர். தாக்குதலுக்கு முன்னணி வகித்தவர்களைக் கடத்தியும், மற்றவர்களை பணிஸ்மன்த் என்ற பெயரில் பீ (B)முகாமிற்கும் அனுப்பியிருக்கின்றனர். இவர்களை தாக்குவதற்கு முன்னின்ற தோழர்கள் சூமார் 25 பேருக்கு அதிகமானவர்களை, ஓரத்தாடா களஞ்சிய அறையில் அடத்தது கடமையாகத் தாக்கினர். அதிலும் ஒருசிலரைத் தெரிந்தெடுத்து, நாலாம் மாடிக் கும் அனுப்பியிருக்கின்றனர். அவர்களின் விபரங்கள்; எனக்குத் தெரியவில்லை.

அவ்வாறு நாலாம் மாடிக் கும் அனுப்பப்பட்டவர்களை விட மிகுதியானவர்களில் செங்கோடன், மூருகன், செல்வன் போன்றோர், வறே ஒரு முகாமில் அடத்தது வகைக்கப்பட்டிருந்தனர். இவ்வாறு தாக்குவதால் தமது உயிருக்கு ஆபத்து என்று தெரிந்திருந்த போதும், தமது உயிரைப் பணயம் வத்தது எமக்காக அந்த தோழர்கள் போராடினார்கள். ஆனால் அன்று தலமையில் இருந்தவர்கள், பல அடாவடித்தனங்களுக்கு துணைபோனவர்களாக இருந்தனர். இவர்கள் தமது உயிரைப் பாதுகாக்கும் வகையில் நான் தப்பினால் சரி, நீ தப்பினால் சரி என்றாற் போல் தப்பி ஓடினர். அதன் பின் தாம் புளட்டின் அராஜகத்திற்கு எதிராக போராடியவர்கள் என்ற போர்வையைத் தமது போர்த்திக்கொண்டு, தீ ப்பொறியாக அடையாளம் காட்டினார்கள் (இவர்கள் தொடர்பாக எனது தொடர் முடிந்தபின் தனியாக ஆய்விற் கு உட்படத்ததுவன).

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 03 June 2010 06:00 - Last Updated Thursday, 03 June 2010 13:59

அவ்வாறு எமக்காக போராடிய தோழர்களில் ஒரு சிலர், உட்படிகொலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டதாக பிற்காலத்தில் அறிந்தனே. அவர்களின் பெயர் விபரங்கள் என்னிடம் இல்லை. ஆனால் சிலைவன் என்ற தோழர், எனக்கு நீண்ட காலமாக அறியப்பட்டவர். நானும் சிலைவனும் ஓரே பாடசாலையில், ஓரே வகுப்பில் கல்வி கற்றோம். எமது வகுப்பை சேர்ந்த மூன்றுவரைத் தவிர, மற்றவர்கள் எல்லோரும் புளாட்டாக்கூட மீரான் மாஸ்ரரால் பயிற்சிக்காக பின் தளத்திற்கு அனுப்பப்பட்டவர்கள். அவ்வாறு அனுப்பப்பட்டவர்களில் சிலைவனும் ஒருவர்.

ஆம், இந்தத் தோழர்கள் தோழமைக்கு வரவிலைக்கணம் வசூத்ததால், உயிர்வாழ உரிமை மறுக்கப்பட்டவர்கள். இவர்கள் கடலில் கடலுடன் காடாத்தப்பட்டார்கள். இவர்கள் ஒருசிலரின் படங்கள் இதனுடன் இணைத்துள்ளன.

உண்மையான விடுதலையும், உண்மையான தோழமை மனப்பாங்கும் உடைய பல தோழர்களை, இந்த விடுதலைப் போராட்டத்தின் பெயரில் எதிர்ப்புரட்சி சக்திகளின் கோரக்கரங்கள் பலி எடுத்துதுள்ளன. அப்போது இவற்றைப் பற்றி எதுவும் கதைக்காது சந்தர்ப்பவாதிகளாக இருந்த பலர், இன்று போராட்டம் பற்றி பசிய வண்ணம் உள்ளனர்.

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 03 June 2010 06:00 - Last Updated Thursday, 03 June 2010 13:59

இரண்டாம் நாள் இரவு, நாம் இருந்த கட்டாரத்தை நோக்கி மோட்டார் சைக்கிள்கள் வந்தன. அதில் மாணிக்கதாசன், சந்திரன், பாபுஜி, அமுதன், வாமதவேனும் இன்னும் ஒருவரும் (அவர் பெயர் தெரியவில்லை) வந்தனர். இதில் ஒவ்வொரு தனிநபர் பற்றிய ஆய்வு அவசியமாக இருந்த போதும், மலேஸ்ஸவர்கள் எவரும் அரசியல் பற்றிய சிந்தனை அற்றவர்கள். மூற்று முழுதான் இராணுவக் கண்ணோட்டம் கொண்ட இவர்களில் ஒரு சிலர், மட்டக்களப்பு சிறைச் சாலையை உடையபுடன் இயக்கத்தில் இணைந்தவர்கள். இவர்களிடம் இருந்த மக்கள் நலன் அற்ற, தன் நலன் கொண்ட கருத்தே தமிழ் மக்களின் மீதான இன அழிப்பிற்கு வித்திட்டது. இவர்கள் கையில் விடுதலையைப் போராட்டம் சிக்கியதால் தான், இன்று தமிழ் மக்களின் நிலை இவ்வாறு இருக்கின்றது.) வந்து இறங்கியதும் மிகுந்த சத்தத்துடன் "வாங்கடா வளையாலை" என்றனர். உள்ளுக்குள் இருந்த நாம் யார் முன் போவது என்ற பதட்டத்தில், ஆளையாள் பார்த்த வண்ணம் இருந்தோம். மீண்டும் வாமதவேன் "வாங்கடா வளையாலை" என்று கத்த, தோழர் தங்கராஜா முதல் வளையலில் சின்றார். சின்றவர் ஐயோ என்று சத்தம் போட்டதும், உடனே மாணிக்கதாசன் அவரை அழைத்து சின்றான். நாம் வளையலில் வர, வாசலில் இருந்து வருபவர்களுக்கு கொட்டானால் அடித்தனர். ஒவ்வொருவரும் ஐயோ அம்மா என்று அலறும் அதவேளே, அடித்தவர்களில் ஒருவன் "கீழேபடங்கடா" "கிறவ்விங் செய்யடா" என்று சத்தம் போட்டபடி இருந்தான். அங்கிருந்தவர்களில் வயது குறைந்தவன் நான் என்பதால், பதுங்கி பதுங்கி மெல்ல வளையலில் வந்தேன். அப்போது எனது மூதுகில் ஓங்கி ஒரு அடி வீழ்ந்தது. "ஐயோ அம்மா" என்ற அலறலுடன் நிலத்தில் வீழ்ந்தேன். வீழ்ந்த என்னை ஒருவன் காலால் உதறித் தான். நாங்கள் எல்லோரும் அலறியபடி இருக்கையில், எம்மைச் சுற்றி முகாமில் இருந்த பல தோழர்களை பாதுகாப்பிற்குப் போட்டிருந்தனர்.

அவர்களும் சுற்றி இருக்க எமக்குப் பிஜை ஆரம்பமாகியது. ஒவ்வொருவரையும் எவ்வளவு முறை தங்களால் அடிக்க முடியுமோ, அவ்வளவு அடித்தார்கள். அவர்கள் களைத்ததும் தண்ணீர் குடித்து, களைப்பாறிய பின் வந்து அடித்தனர். என்னை ஒரு தடவை, இருவர் சேர்ந்து தாக்கினார்கள் ஒன்று பாபுஜி அடத்தது வாமதவேன். இவர்கள் இருவரும் என்னடா, நீ பெரியயாவைப் பார்த்து என்ன களே விகடேடனி என்று சொல்லி, ஒருவர் மூதுகின் மலேஸ்ஸம் மற்றவர் காலிலும் தம்மால் இயன்றவரை அடித்தார்கள். நானுமே அலறியபடியே இருந்தேன். மறுபுறத்தில் அனரனி, சலா, விஜி, சண், ஜெகன், ஆனந்தன் போன்றோருக்கு, மற்றவர்கள் அடித்தனர். கே.ஆர்.விஜயன் ஒருவாறு ஒதுக்கமாகப் போய் பட்டத்திருந்தான். அதற்கு காரணம், சந்திரனின் ஒன்றுவிட்ட தம்பி தான் கே.ஆர்.விஜயன். அவருக்கும் அடி விழுந்ததுதான். ஆனால் எம்மளவுக்கு இல்லலை. அடத்து சோசலிசம் சிறி இவருக்கு இரண்டு

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 03 June 2010 06:00 - Last Updated Thursday, 03 June 2010 13:59

கூற்றச்சாட்டுகள். ஒன்று மகஜர் கொடுத்தது, அடுத்தது காதலித்தது தொடர்பானது. அதற்காக நயைப் புடகை கப்பட்டார். எனக்கோ, ஒரு சில மணி நேரத்தின் பின் என்ன நடந்தது என்று தெரியாது. நான் மயங்கிவிட்டேன். மறுநாள் காலம் எழுந்த போது, என்னால் நகரவே முடியவில்லை. மற்றவர்களை பார்த்தபோது, அன்றையின் தலையில் காயம், ஆனந்தன் மல்லாக்க அரண்மனையில் கிடந்தார். விஜி தனியாகவே என்னால் அடியைத் தாங்கி, எமக்கு உதவியபடி இருந்தார். என்னாலே நடக்கவோ, எழுந்து நிற்கவோ முடியாத அளவிற்கு தாக்கப்பட்டிருந்தேன். அன்று சிறுநீர் கழிக்கக் கூட, என்னால் செல்ல முடியவில்லை. காவலில் நின்ற தோழர்கள் இருவர், என்னை தாங்கியபடி அழைத்துச் சென்றனர் எனது சிறுநீர் ரோ இரத்தமாகவே சென்றது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு தோழருக்கும் இருந்தது.

இரவு அடிக் கும் போது, காவல் கடமையில் பலர் எம்மைச் சூற்றி நின்றார்கள் என ஏற்கனவே கூறிப் பட்டிருந்தேன். அதில் ஒரு தோழருக்கு, அன்றிரவு மனநிலை பாதிக்கப்பட்டது. அத்தோழர் நான் அறிந்தவரை மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவராகவே பிற்காலத்திலும் வாழ்ந்தார். அவர் எவருடனும் கதைக்க மாட்டார். எதற்கும் பயப்படாது. இரவில் உறங்க மாட்டார். இது போன்று, பலர் பாதிப்பிற்குள்ளாகினர். எமக்கு அபிவிழந்த போதே, ஒரு தோழர் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டார் என்றால், எமக்கு எவ்வளவு எந்த வகையில் அன்றிரவு அபிவிழந்திருக்கும் என்று நினைத்துப் பாருங்கள். அன்றைய பகல் முழுவதும் உடல் உபாதையாலும் மயக்க நிலையிலுமே கழிந்தது.

எமது மக்களின் விபிவிற்கு போராடவதற்காக, எமது கல்வி குடும்பம் உறவுகள் என எல்லாவற்றினையும் துறந்து புளட்டிற்கு போனோம். ஆனால் புளட் இயக்கம் சமீக விரோதிகளினது கட்டாரமாகியதுடன், இந்திய அரசு எடுப்பிடிகளின் கட்டுப்பாட்டிற்குள்ளும் இருந்தது. இவற்றிற்கு எதிராக குரல் எழுப்பி, அதை சரியான பாதைக்குக் கொண்டுவர போராட முன்வைத்தோம். அதைக் கோரி வளையிட்ட அறிக்கையை [இங்கு பார்க்கவும்](#).

ஆனால் நாம் எமது உயிரினத்தைக் காக்க போராடவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருந்தோம். எம்மைக் கொலை செய்ய முன்வையும் இவர்கள், இன்னவற்றி சிங்கள அரசின் கொலைவெறி இராணுவமா? இல்லா இயக்கங்களினால் (புளட்டை உட்பட) உள்வாங்கப்பட்ட இவர்கள், எமது சமீகத்திலிருந்த சமீக விரோதிகள்.

Written by தமிழ்ரங்கம்

Thursday, 03 June 2010 06:00 - Last Updated Thursday, 03 June 2010 13:59

1. தூம் மட்டும் தப்பித்தால் போதும் என நினைத்ததீ ப்பொறியினர் - (புளாட்டில் நான் பகுதி - 01)